

Forslag

til

Lov om samfundets nødværge mod livsødelæggende terrorisme.

Fremsat den 8. november 1977 af *Glistrup* (FP), *Arentoft* (FP), *Halvgaard* (FP), *Ole Høvmann* (FP), *Uwe Jensen* (Ribe a.) (FP), *Ernst Schmidt* (FP) og *Voigt* (FP).

§ 1. Dødsstraf kan anvendes, hvis

- a. tiltalte har deltaget i en eller flere terroraktioner, som har medført drab på eller frembudt betydelig fare for drab på en flerhed af sagesløse personer,
- b. statsministerens erklæring foreligger om, at tiltalte ikke for tiden kan udleveres til andet land, som må forventes at iværksætte en efter statsministerens formening passende afstraffelse, og
- c. retten finder, at der består nærliggende risiko for, at tiltalte vil blive søgt befriet ved nye udefra kommende terroraktioner af en alvorlighed som nævnt under a.

§ 2. Det påhviler rigsadvokaten at fremme sager omfattende af denne lov til indlevering af anklageskrift til retten forud for udførelsen af alle andre embedsforretninger.

§ 3. Sagerne pådømmes i første instans af den landsret, for hvilken rigsadvokaten vælger at rejse anklagen.

§ 4. Landsretten sættes med fem af sine faste medlemmer.

§ 5. Kendelser, der afsiges under landsretsbehandlingen, kan ikke påkæres.

§ 6. Det påhviler landsretten at fremme sagsbehandlingen med størst mulig hurtighed uden hensyntagen til, om dette indebærer forsinkelse af andre sager.

§ 7. Går landsrettens dom ud på dødsstraf, indsendes sagen af landsretten ekspres

til højesteret, der behandler den som ankeinstans.

§ 8. Højesteret skal indlede behandlingen, så snart sagen modtages, og gennemføre behandlingen, uanset om andre sager af den grund må udsættes. Der er samme adgang til bevisførelse for højesteret som for landsretten, hvorhos højesterets adgang til at bedømme bevisernes vægt ikke i nogen henseende skal være begrænset.

§ 9. Alle højesterets ordinære medlemmer, som ikke har forfald, deltager i sagsbehandlingen. Afsigelse af dødsdom sker kun, hvis mindst tre fjerdedele af de i voteringen deltagende dommere stemmer herfor. Betinget dødsdom kan ikke anvendes.

§ 10. Stadfæster højesteret dødsdommen, afsækker retten straks domfældte erklæring om, hvilken henrettelsesform han foretrækker. Den dødsdømte kan herved selv vælge mellem, om henrettelsen skal ske ved skydning, elektrisk stol eller indsprøjtning.

Stk. 2. Foretrækker den dødsdømte anden henrettelsesform, kan højesteret imødekomme hans ønske.

Stk. 3. Foreligger den dødsdømtes valg ikke inden én time, fastsætter retten henrettelsesformen.

§ 11. Straks efter dødsstrafdommens afsigelse indsender højesteret sagens akter til justitsministeriet.

Stk. 2. Dødsstraffen iværksættes uopholdeligt efter, at justitsministerens erklæring fo-